

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXII. Domus D. Augustini velut officina communis omnibus egentibus patebat, quos interdum pro re natâ monebat, quandoque præ intentione animi nimiâ non obseruabat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

CAPVT XXII.

Domus D. Augustini velut officina communis omnibus egenitibus patebat, quos interdum pro re natâ monebat, quandoque præ intensione animi nimia non obseruabat.

ERAT domus eius quasi quædam officina virtutum cuiusvis ordinis ac generis hominibus, ideoque cubiculi patebat ostium semper: quamquam interdum sic esset diuinæ lectioni penitus intentus (ad quam de fluctibus negotiorum ceu in portum se recipiebat) ut instar D. Ambrosij, Lib. 6. Cōfess. cap. 3. semet exspectantes cum silentio, subinde non animaduerteret. Fuit in ceteris feminis quædam honestiore loco nata, quæ cùm falsò traducta esset à quibusdam malevolis, sanctum Episcopum adiit consilij gratiâ; ac lib. 2. de Exempl. cap. 6. Marul. 2. l. Exemp. nemine ad ostium reperto, subintravit interiora domus, petiitque conclave, in quo tum erat S. Augustinus, & honorem ipsi, ut par erat, maximum exhibuit. Verum ille studiis intentissimus, ne verbulo respondit, nec ad eam se conuertit. Mulier istud tribuens eius verecundiæ, vt pote qui nolle solus cum solâ loqui, vicinus accessit, cœpitque rem ordine referre, ob quam venerat: sed nec ita quidem responsum obtinuit, adeo ut circa villum solatum discedens,

dens Augustinum postridie cogeretur in templo quærere , vbi eum rei diuinæ operantem inuenit : cui cùm illa magnâ attentione pietateque interesset , sub eleuationem sacratissimi corporis Christi , mente sublata fuit ante thronum SS. Trinitatis , vbi conspexit B. Augustinum inflexo capite ; profundissimè de hoc mysterio disputantem , vnaque vocem percepit ad se delatam huiuscmodi : Augustinus eo tempore quo eum heri interpellare voluisti , fuit abreptus in contemplationem SS. Trinitatis ; ideoque dum ei loquebaris , absens erat animo , nec ad interrogata respondit , ac ne quidem te adesse obseruauit ; verumtamen ad eum reuertere , reperiesque erga te propensum ac beneuolum . Cui mulier oraculo cælesti obsequens , ab Augustino ex animi sententiâ consilium accepit .

Adhæc iis qui partes fouebant , erantque Possid. c. 15 factiosi , cùm opportunitas esset , & ab ipsis interpellaretur , Dei timorem , eiusque legem sollicitè inculcabat : eosdem harum rerum fluxarum cupidos , vt æternæ vitæ stabilia bona diligerent , exactè instruebat , peccantes coram omnibus arguens , vt ceteri timorem haberent . Ac si quos priuatis odiis dissidere vidisset , ad concordiam inducebatur ; id præsertim cauens , vt nemo simulta-

Q te

te nondum depositâ, sanctissimam Communionem adiret. Omnia enim prætermittenda dicebat, atque adeò ipsum munus apud altare dimittendum esse, quò parti læsæ quamprimum fiat satis. Quâ de re,

Serm. 16.
De verbis
Domini.

*Te, ait, querit Deus magis quam munus tuum.
Offers munus tuum, & tu non es munus Dei.
Plus querit Christus quem redemit sanguine suo, quam quod tu inuenisti in horreo tuo.*

CAPVT XXIII.

Rogatu Pontificis, varios libros scribit contra deliria Iuliani. Et ratione Christi apparentis in Oliueto, scribit ad Hesychiu de iudicij die.

SCRIPTERAT Julianus quidam Episcopus duas epistolas, quæ præter hæreses, etiam calumniis erant refertæ, quibus Orthodoxos, ac Romanam præsertim Ecclesiam prosciderat: quas epistolas Bonifacius Pont. Rom. per Episcopum Alipium misit in Africam ad Augustinum, vt eas contrariis scriptis refutaret. Cuius voluntati promptè morem gerens, scripsit aduersus eas libros iv. disertissimos, quos ad ipsum Pontificem misit, ut eius probarentur auctoritate, qui altius præsidens, alta non sapit. Cum verò idem Julianus nouus hæretarcha aduersus commentarium D. Augustini De nuptiis & concupiscentiis, iv. virulenter

Lib. 2 De
nupt. &
concup.
cap. 1.
Cap. 1. cōt.
2. Epist. Pe-
lagian.